

Forfatter: Wessel, Johan Herman

Titel: J.H. Wessels Samlede Digte

Citation: Wessel, Johan Herman: "J.H. Wessels Samlede Digte", i Wessel, Johan Herman: *J.H. Wessels Samlede Digte*, udg. af J. Levin , 1901, s. 210. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wesselhhl-shoot-idm140161401616880/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: J.H. Wessels Samlede Digte

Side 176, Linie 10 f. n.

Til Hr. K. og hans Kone paa deres elievte Bryllupsdag.

Udgaven af 1787 giver dette Digt den uheldige Overskrift: »Paa en af Hr. Wessels Venners 11te Aars Bryllups, hvilken Overskrift endog P. T. Møller har bibeholdt, og kun udeladt Titelen »Hr.«.

Side 177, Linie 3.

»Og sporge et om Tamperret.«

Den særegne Jurisdiction, som Consistorium udøvede i alle sjællandske Ægte-skabs- og Trolovelses-Sager under Navn af Tamperret (Rätten holdtes de fire Qvartender eller Tamperdage om Aaret), var allerede ophævet 1771 ved Hof- og Stadsrettens Indførelse.

Ønsket.

Side 177, Linie 5.

Til en af O. G. Meyer og et andet Medlem Aar 1776 udsat Pris-opgave, »Ønskerne«, concurrende en Mængde af Norske Selskabs Medicinere, deriblandt selvfølgelig ogsaa Wessel.

O. G. Meyer blev 1778 Befoged og Byskriver i Tønsberg og Holmstrand. Madam Schiøtt var uden Tvivl Digterens Værtinde paa Ulfelds Plads Nr. 127, anden Sal, hvor Digteren boede en Række Aar.

Improsepte over Tandpine.

Side 177.

Den melancholske Grundstemning i dette Digt viser hen til Digterens sidste Leveaar og skildrer os hans Tilstand med gribende Sandhed.

Linie 1—2 f. n.

»Paa denne Slippe kom en Jævning

Af Mandags og af Torsdags Stævning.»

Stævninger til Hof- og Stadsretten (hvortil dengang kun Sager over 10 Rdlr. hørte her) forkyndes om Mandagen, til den senere ophævede saakaldte lille Gjeldscommission forkyndtes de om Torsdagen.

Side 178, Linie 1.

»See der gaar Meldahl glad og frod.«

Trederen Thomas Hammond Meldahl, en Tidlang ansat i Norge som Vei-Conducteur, derpaa atter i Kjøbenhavn, indtil han blev udnævnt til Amtmand over Islands Sønderamt (den 14de April 1790), hvor han døde i Bessestad den 29de Juni 1791, hørte til det Norske Selskabs mest yndede Medlemmer. Som sardonianiser ogsaa Rakkeli ham i sine Erindringer (IV, Side 4) og i en Afbedsning til ham (Poetiske Forsøg I, Side 56). — Færing giver os et tilsvarende Billede af Manden i følgende lille gemyttige Digt (L. Sagens Udvalgt, Bergen 1837, Side 400 fig.):

Ved Veimester Meldahls Dødtreise til Norge.

Fra Bergen reiste den 1ste Maad;

Han var Veimester,

Og det, som bestat er,

Var endnu mere af Dyd end Stund.

Vel var hans Krop ei af Fulgran;
 Men af han spiste
 Hos mig, beviste,
 At ogsaa naalson han være kan.

Og at tilfjæ vor Vandringsmand
 Var bedre Sanger,
 End han var Gænger,
 Enhver med Sandhed bevidne kan.

Men denne Sandhed er ogsaa kend:
 At, var hans Tunge
 Vel sed at stjunge,
 Saa skær der ogsaa saa mængen Mand.

Desmeer antæntes den edle Mød
 I lyske Lær,
 For unge Fruer,
 Dog, vel at mærke, alt med Forstand.

Men fremfor alle bemeldte Mand
 Dog for Erne Walter*)
 Har størst sin Pasitet,
 Saa helt en Psitter vel stemmes kan.

Sea blæk og infant som Ven og Mand
 Den brude Trønde,
 Som Knæk***) og Tønder,
 Tillige brænde for Fødselsd.

Fra Bergen røre den rare Mand;
 Gød migke Vind
 Ham nu getude
 Ledsege her til hans Kinsam!

— Det er søgte wesselsk at inddrage den forbigående Meldahl i Impromptuet for at anbefale den livsglade Ven til Tandpinen.

Til Luft-Skipperne.

Side 178.

Stoffen Montgolfier opfandt som bekendt i Aaret 1783 Luftballonen, og i Aaret 1784 steg en Charles Robert op i en saadan her i Kjøbenhavn, hvilket vakte en utrolig Opsig, og i det Norske Selskab gav Stof til endel Digte, deriblandt Wessels, der minder Læseren om hans haustige Forhold.

Med en Gave til Sygepassen.

Side 179.

Til dette Digt har Udgaven af 1787 (II, Side 143) følgende Anmærkning:

Disse Linier skrev Wessel i en andens Navn, som sendte Gaver til de fattige paa sin Faders Fødselsdag. Præseerigtreden i dem (thi endskjønt de ikke bleve flere, gik de dog i en fast omkring, og fornældte en stor Kreds) opvakte engang nogle i et Selskab, hvor ogsaa adskillige af vore gode Digtere vare tilstede, til at fortsætte Værsene; der blev da gjort en Deel Røm af denne Art, der, som Impromptuer, kunde være fornøielige nok, uden

*) Fra Walter, den berømte Skuespillerinde, ses Anmerk. Side 212.

**) Knæk, Fyrstump (Norsk).